

[Bertel Dahlgaard.]

vil også være af værdi og ofte være en beskyttelse for tjenestemændene mod uretrettiget kritik og en beskyttelse i adskillige tilfælde mod vilkårlighed.

Når der er stillet et ændringsforslag vedrørende dommernes embedsområde gående ud på, at det unddrages ombudsmandens indseende, skyldes det ikke, at der gennem lovforslagets bestemmelse ville være sket et indgreb i domstolenes uafhængighed. Det blev fuldt og helt klarlagt under forhandlingerne i udvalget, at dette ikke ville være tilfældet, men det måtte vel erkendes, at de administrative handlinger, ordningen ville komme til at omfatte for domstolenes vedkommende, var af et så begrænset omfang, at det syntes af mindre betydning, om de blev omfattet af ombudsmandens gerning eller ikke.

Det er under forhandlingerne oplyst, at klager over dommerfuldmægtige, som er konstitueret som dommere, ikke af klageretten regnes at henhøre under dens virksomhed. Når disse konstituerede dommerfuldmægtige nu også her unddrages ombudsmandens forretningsområde, vil man altså komme i den situation, i hvert fald foreløbig, at dommerfuldmægtige under konstitution i deres virksomhed hverken henhører under ombudsmanden eller under klageretten. Det er jo i den anledning, at det i betænkningen er sagt, at udvalget forudsætter, at spørgsmålet om indsendet med dommerfuldmægtigenes virksomhed vil blive gjort til genstand for nærmere overvejelse. Jeg ville gerne anmode den højtærede justitsminister om at bekræfte, at hun vil have sin opmærksomhed henvendt på klarlæggelse af denne sag.

Jeg har iøvrigt kun en enkelt bemærkning at føje til, foranlediget af, at jeg ærlig talt ikke helt hørte, hvad en bemærkning indeholdt, som blev fremsat af det ærede medlem hr. Bomholt. Det er angående ombudsmandens forhold til rigsdagen. Jeg vil gerne sige, at jeg for min del må mene, at man må opfatte det på den måde, at ombudsmanden i henhold til bestemmelsen i § 3 i udøvelsen af sit hverv er uafhængig af rigsdagen, d. v. s. i sin behandling af den enkelte, konkrete sag er ganske uafhængig af rigsdagen. Hans forhold til rigsdagen må jeg mene karakteriseres i bestemmelsen i § 3, som siger, at rigsdagen fastsætter de almindelige bestemmelser for ombudsman-

dens virksomhed, og i ordene i § 1, der siger, at hvis ombudsmanden ikke længere nyder rigsdagens tillid, kan rigsdagen afskedige ham. Det vil altså sige, at den afhængighed, ombudsmanden står i til rigsdagen, finder sit udtryk i, at hvis hans virksomhed som helhed er af en sådan karakter, at rigsdagen ikke føler, at han er den rette tillidsmand for rigsdagen, ja, så har rigsdagen den mulighed at fjerne ham og vælge en anden. Men stående overfor det konkrete tilfælde i ombudsmandens embedshandling — kan jeg vel kalde det — må han selvfølgelig handle efter sit eget skøn.

Så vil jeg iøvrigt give tilslutning til de ord, det ærede medlem hr. Bomholt sluttede sine bemærkninger med, at denne ordnings forløb i det praktiske liv vil selvfølgelig i meget høj grad blive afhængig af ombudsmandens personlighed. Det er jo bestemt her i loven, at han skal være jurist, og de fleste regner måske også med: en meget fremstående jurist. Men han skal ikke blot være jurist; i så tilfælde vil jeg regne sikkert med at denne ordning mislykkes. Han skal være en mand, der har en rolig myndighed, et sikkert skøn, ja, som har det, som det ærede medlem hr. Bomholt kaldte evnen til at skønne over og vurdere mennesker og forhold.

Weikop: Da mit partis ordfører er forhindret, skal jeg gøre nogle ganske få bemærkninger. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sagde, at der var fuld enighed indenfor udvalget, og det er der jo også. Derfor har jeg ikke tænkt ved denne lejlighed at fremsætte ret mange udtalelser, men da der dog er fremdraget forskellige ting, vil også jeg gerne udtrykke mit partis store tilfredshed med, at domstolenes administrative funktioner nu falder udenfor ombudsmandens virksomhed.

Der er også talt meget om tjenestemændene, og vi er naturligvis helt enige i, at tjenestemændenes rettigheder ikke skal gås for nær; og det er de heller ikke blevet i det forslag, der her foreligger. Det er jo åbenbart, at vi ikke vil være med til — og vi har heller ikke ønsket det — at tilsidesætte berettigede interesser i så henseende, og jeg tør sige, at vi vil aldrig være med til at tilsidesætte tjenestemændenes velerhvervede rettigheder. Det ønsker jeg meget gerne at slå fast, og derfor har jeg taget ordet. På den anden side synes jeg også, man skal slå